

Obaveza muslimana spram nemuslimana

[Bosanski – Bosnian – بوسني]

Abdulaziz b. Abdullah b. Baz

Prijevod:

Mirza Musić

Revizija:

Ersan Grahovac

2013 - 1434

IslamHouse.com

﴿الواجب على المسلم تجاه الكافر﴾

« باللغة البوسنية »

عبد العزيز بن عبد الله بن باز

ترجمة:

ميرزا موسيتش

مراجعة:

أرسان غراهوفاتس

2014 - 1435

IslamHouse.com

Obaveza muslimana spram nemuslimana

Pitanje: Koje su to obaveze muslimana spram nemuslimana, svejedno da li se radilo o onima koji su pod okriljem islamske države, ili borave u njihovim državama, a musliman živi u zemlji tog nemuslimana? Obaveza o kojoj želim da mi pojasnite tiče se opštih odnosa u svim njihovim kategorijama, počevši od nazivanja selama do učestvovanja na skupovima s nemuslimanima povodom njihovih praznika? Te da li je dozvoljeno da ih uzmemo kao poslovne prijatelje? Pa budite nam od koristi Allah vas okoristio.

Odgovor:

Zahvala pripada Allahu;

Zaista su obaveze muslimana spram nemuslimana mnogobrojne, od njih su:

Prvo: Pozivanje ka Allahu, Silnom i Uzvišenom, da ga poziva da se vrati Allahu, pojašnjava mu stvarnost islama koliko je u mogućnosti i shodno svom znanju, jer se to smatra od ogromnog i najvećeg dobročinstva, te kojeg će činiti u odgovarajućim prilikama, onim jevrejima, kršćanima i mušricima sa kojima se sastaje, shodno riječima Vjerovjesnika, sallallahu alejhi we sellem: „**Onaj koji ukaže na neko dobro ima nagradu**

kao i onaj koji ga čini.”, te njegovim , sallallahu alejhi we sellem, riječima upućenih Aliji, radijallahu anhu, kada ga je poslao ka Hajberu naredišvi mu da pozove jevreje u islam, pa kaže: „**Tako mi Allaha, da Allah tvojim uzrokom uputi nekog čovjeka, bolje ti je nego da imaš krdo rasnih (crvenih) deva.**”, i rekao je, sallallahu alejhi we sellem: „**Onaj koji poziva ka uputi, imat će nagradu kao oni koji ga budu u tome slijedili, ne umanjujući pri tome išta od njihove nagrade.**” Stoga je njihovo pozivanje ka Allahu i dostavljanje islama savjetujući ih pri tome, jedna od najprečih obaveza, te od najboljih stvari kojima se približava Allahu.

Drugo: Da mu ne čini nepravdu, niti kao ličnosti, niti u imetku, niti u časti, bez obzira bio on pod islamskom vlašću, ili pod garancijom boravka, ili onaj s kim muslimani imaju ugovor primirja. On će mu dati njegovo pravo. Neće mu činiti nepravdu u njegovom imetku tako što će ga krasti, pronevjeravati ga ili varati u njemu, niti će mu činiti tjelesnu nepravdu tako što će ga udariti ili ubiti, jer to što je on pod ugovorom, pod okriljem islamske vlasti ili dozvolom boravka sve to ga čini nepovredivi od strane muslimana.

Treće: Nema smetnje da s njim ima trgovinske odnose, poput kupovine, prodaje, iznajmljivanja i sl., jer se prenosi ispravnim lancem prenosilaca od Allahova Poslanika, sallallahu alejhi we sellem, da je ostavio zajam

kod jednog od jevreja kao garanciju za hranu koju je uzeo za svoju porodicu.

Četvrto: U islamu nije dozvoljeno da mu otpočinje prvi nazivati selam, s tim da će mu odgovoriti ako ga on njemu nazove, shodno riječima Vjerovjesnika, sallallahu alejhi we sellem: „**Ako vam sljedbenici Knjige nazovu selam, kažite im: Ve alejkum – Neka je i vama.**”, tako da musliman ne otpočinje sa selamom nevjerniku, ali ako mu se nazove od strane jevreja, kršćanina i drugih reći će: „Neka je i vama.“, kao što nas je tome podučio Poslanik, sallallahu alejhi we sellem.

Ovo su neka od prava koja se tiču odnosa među muslimanima i nevjernicima. Tome se može još dodati:

Lijepi međukomšijski odnosi; ako bi ti nemusliman bio komšija trebaš mu činiti dobročinstvo, i ne uznemiravati ga. Ako je u potrebi za milostinjom (sadakom) udijelit ćeš mu, dati mu poklon, savjetovati ga u onome što će mu biti od koristi, jer sve ove stvari će mu omiliti islam i ulazak u njega.

Osim toga komšija ima svoje pravo, rekao je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi we sellem: „**Džibril nije prestajao da mi oporučuje dobročinstvo prema komšija, sve dok nisam pomislio da će mu dati i dio nasljednog prava.**“¹

¹ Muttefekun alejhi.

Pa ako bi komšija bio nevjernik onda ima pravo komšiluka, a ako bi bio od bližnjih koji je nemusliman onda bi imao dva prava, pravo komšiluka i pravo rodbinskih veza.

Od prava komšiluka jeste da mu se udijeli ako je siromah, osim zekata, shodno riječima Uzvišenog: ***Allah vam ne zabranjuje da činite dobro i da budete pravedni prema onima koji ne ratuju protiv vas zbog vjere i koji vas iz zavičaja vaših ne izgone – Allah, zaista, voli one koji su pravični.*** (el–Mumtehaneh, 8.) Također se prenosi u vjerodostojnom hadisu od Esmе bint Ebi Bekr, radijallahu anhumа, da ju je jedne prilike posjetila majka i ušla kod nje, dok je bila mnogoboškinja, u vrijeme primirja između Vjerovjesnika, sallallahu alejhi we sellem, i stanovnika Mekke, želeći od nje neku pomoć, pa je Esma tražila dozvolu od Vjerovjesnika, sallallahu alejhi we sellem, u tome, te da održi s njom rodbinsku vezu, pa je Vjerovjesnik, sallallahu alejhi we sellem, rekao: „**Uspostavi s njom rodbinsku vezu.**“

Što se tiče obilježavanja njihovih (nemuslimanskih) praznika, muslimanu nije dozvoljeno da u tome uzimaju učešća, međutim nema smetnje da ako nekome umre neko od bližnjih izrazi mu saučešće riječima: „Allah, nek vam pomogne u nevolji koja vas je snašla.“ ili „Allah ti je još mnogo dobra ostavio“ ili nešto slično tome od lijepog govora. A neće im govoriti: „Allah mu oprostio.“, niti: „Allah mu se smilovao.“, ako bi taj bližnji bio od nevjernika, nego nadati se je nagradi živome i lijepoj nadoknadi i sl.

Uvaženi Šejh Abdul-Aziz b. Baz Allah mu se smilovao.
Fetva: Nurun ala Derb (1/289–291.)